

BIEDNIK (1) *sb m*

N sg bi(e)dnik.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Biedak, biedaczek [*wyraz nacechowany emocjonalnie*]: Poydę biednik na rynek, ábym fię vpomniał fwoich dziesiąci grzywien, ktorychem dziś tydzien Pożyczył *CiekPotr* 56.

ZZie